

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Ang mga saging ni Lola / Bestemors

bananar

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Karla Comanda (tl), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (m)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Ang mga saging ni Lola

Bestemors bananar

✎ Ursula Natula

🗉 Catherine Groenewald

📧 Karla Comanda

🏷️ tagalog / nynorsk

📊 nivå 4

Puno ng batad, dawa, at kamoteng-kahoy ang kahanga-
hangang hardin ni Lola. Pero natatangi ang kanyang
mga saging. Hindi man niya ito sabihin, alam kong ako
ang paboritong apo ni Lola kahit na marami siyang apo.
Madalas niya akong inaanyayahan sa kanyang buhay.
Marami siyang ibinihaging maliliit na sikreto sa akin.
Pero mayroon siyang isang sikretong hindi ibinahagi sa
akin: kung saan siya nagpapahinog ng mga saging.

...

Kjøkkenhagen til bestemor var full av durra, hirse og
maniok. Men best av alt var bananane. Sjølv om
bestemor hadde mange barneborn, visste eg i all
løyndom at eg var favoritten hennar. Ho inviterte meg
ofte heim til seg. Ho fortalde meg òg små løyndomar.
Men det var éin løyndom ho ikkje delte med meg: kor ho
mogna bananane.

Kinagabihan, tinawag ako ni Nanay, Tatay, at ni Lola.
Alam ko kung bakit. Sa pagtulog ko, alam kong hindi na
ako magnanakaw muli, hindi kay Lola, hindi sa aking
mga magulang, at siguradong hindi kaninuman.

...

Seinare den kvelden sende mor, far og bestemor bod
etter meg. Eg visste kvifor. Då eg la meg til å sova den
natta, visste eg at eg ikkje kunne stela igjen, ikkje frå
bestemor, ikkje frå foreldra mine, og definitivt ikkje frå
nokon andre.

Isang araw, may nakita akong dayaming basket na inaarawan sa labas ng bahay ni Lola. Nang tinanong ko siya kung para saan iyon, ang tangling sagot na nakuha ko ay, "Iyan ang aking mahiwagang basket." Sa tabi ng basket ay mga dahon ng saging na paminsan-minsan ay binabaliktad ni Lola. Nag-usisa ako. "Para saan ang mga dahon, Lola?" tanong ko. Ang tangling sagot na nakuha ko ay, "Iyan ang aking mga mahiwagang dahon."

...

Ein dag sag eg ei stor sträkorg som stod plassert utanfor huset til bestemor. Da eg spurde kva ho var meint for, fekk eg svaret: "Det er den magiske korga mi." Ved sida av korga var det fleire bananblad som bestemor snudde frå tid til annan. Eg var nysgjerrig: "Kva brukar du blada til, bestemor?" spurde eg. Det einaste svaret eg fekk, var: "Dei er dei magiske blada mine."

Maangang gumising si Lola kinabukasan para magtinda sa palengke. Lagi niyang dala ang mga hinog na saging at kamoteng-kahoy para itinda doon. Hindi ako nagmadaling dalawin siya noong araw na iyon. Pero hindi ko na siya maaaring iwasan pa.

...

Neste dag var det marknadsdag. Bestemor stod tidleg opp. Ho tok alltid med modne bananar og manioke for å selja på marknaden. Eg skunda meg ikkje for å vitja henne den dagen. Men eg kunne ikkje vika unna henne veldig lenge.

Nakakawiling panoorin si Lola, ang mga saging, ang mga dahon nito, at ang malaking dayaming basket. Pero may ipinabilin sa akin si Lola para kay Nanay. “Lola, sige na ho, hayaan ninyo ho akong panoorin kayong maghanda...” “Huwag matigas ang ulo, apo, gawin mo na lang ang sinabi ko,” pilit niya. Tumakbo ako paalis.

...

Det var så interessant å sjå på bestemor, bananane, bananblada og den store stråkorga. Men bestemor sende meg av garde til mamma for eit ærend. “Bestemor, ver så snill, la meg få sjå på medan du førebur ...” “Ikkje ver så sta, jenta mi, gjer det du har vorte bede om”, insisterte ho. Eg sprang av garde.

Kinabukasan, nang namimitas ng gulay si Lola sa bakuran, pumuslit ako sa kuwarto at sinilip ang mga saging. Hindi ko mapigilan ang sarili ko na kumupit ng isang kumpol ng apat na saging. Habang lumalakad ako ng patiyad palabas ng pinto, narinig ko ang ubo ni Lola sa labas. Itinago ko ang mga saging habang naglalakad, hanggang sa malampasan ko siya.

...

Neste dag medan bestemor var i kjøkkenhagen og plukka grønsaker, sneik eg meg inn og titta på bananane. Nesten alle var modne. Eg kunne ikkje la vera å ta ein klase med fire. I det eg lista meg mot døra, hørde eg bestemor hosta utanfor. Eg rekte så vidt å gøyma bananane under kjolen og gjekk forbi henne.

Nang bumalik ako, nakaupo si Lola sa labas pero wala ang basket o ang mga saging. "Lola, nasaan po ang basket, ang mga saging, at nasaan po ang..." "Pero ang tanging sagot niya ay, "Nandoon sa aking mahiwagang taguan." Nalungkot ako!

...

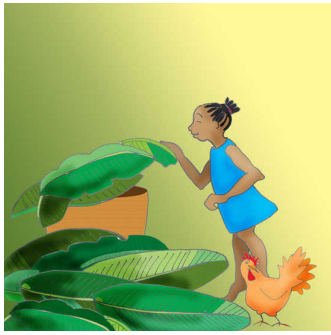
Då eg kom tilbake, sat bestemor utanfor, men med verken korga eller bananane. "Bestemor, kor er korga, kor er bananane, og kor..." "Men det einaste svaret eg fekk, var: "Dei er på den magiske staden min." Det var så skuffande!

Sumunod na araw, nang dumalaw si Lola kay Nanay, nagmadali akong pumunta sa kanyang bahay para tingnan ulit ang mga saging. Mayroong isang kumpol na napakahingog. Kumuha ako ng isa at itinago ito sa aking bestida. Matapos takpan ang basket, nagtungo ako sa likod ng bahay at kinain ito. Iyon ang pinakamatamis na saging na aking natikman.

...

Neste dag, da bestemor kom for å vitja mor mi, skunda eg meg av garde til huset hennar for å sjekka bananane ein gong til. Det var ein klasse veldig modne bananar der. Eg tok ein og gøynde den i kjolen min. Etter at eg hadde dekt korga, gjekk eg bak huset og åt den fort. Det var den søtaste bananen eg nokosinne hadde smakt.

Makalipas ang dalawang araw, inutusan ako ni Lola na kunin ang kanyang tungkod mula sa kanyang silid-tulugan. Bumungad sa akin ang mabangong amoy ng mga nahihinog na saging sa oras na buksan ko ang pinto. Sa looban nito ay ang malaki at mahiwagang dayaming basket ni Lola. Nakatago ito sa isang lumang kumot. Iniangat ko ito at sininghot ang mabangong amoy nito.

...

To dagar seinare bad bestemor meg om å henta stokken hennar frå soverommet. Så snart eg opna døra, vart eg møtt av den sterke lukta av modne bananar. I det inste rommet var den store magiske stråkorga til bestemor. Han var godt gøymd av eit gammalt teppe. Eg løfta det og lukta på den vedunderlege angen.

Ginulantang ako ng boses ni Lola nang tumawag siya, “Ano’ng ginagawa mo? Dalian mo na’t kunin ang aking tungkod.” Dali-dali kong dinala ang kanyang tungkod. “Ano’ng nginingiti mo diyan?” tanong ni Lola. Napagtanto ko sa kanyang tanong na nakangiti pa rin ako dahil sa pagkakatuklas ko sa kanyang mahiwagang taguan.

...

Stemma til bestemor skremde meg då ho ropte: “Kva held du på med?” “Skund deg og ta med stokken.” Eg skunda meg ut med stokken hennar. “Kva er det du smiler for?” spurde bestemor. Spørsmålet hennar fekk meg til å innsjå at eg enno smilte over oppdaginga av den magiske staden hennar.